#EDONews
Ενημερωτικό Δελτίο - Γραφείο Τύπου του Κεντρικού Συμβουλίου της ΕΔΟΝ
Κάλαντα αλληλεγγύης 2021 για τα παιδιά του Λιβάνου
Τεύχος 67 | Νοέμβριος 2020

Η καρδιά του λαού, χτυπάει ακόμα φωνάζοντας «Ειρήνη – barış»

Η εκλογή Τατάρ αποτελεί αναντίλεκτα, μια αρνητική εξέλιξη. Στο πρόσωπο του αντικατοπτρίζεται η αντιδραστική εξουσία του Ερντογάν πάνω στους Τουρκοκυπρίους, η αυταρχικότητα του, η επιθετική εξωτερική πολιτική που ακολουθεί και πολλά άλλα. Σίγουρα, η εκλογή του είναι ένα σημαντικό πισωγύρισμα στο κεφάλαιο του Κυπριακού. Ιδιαίτερα αν αναλογιστεί κανείς πως και στο τιμόνι της Κυπριακής Δημοκρατίας βρίσκεται η κυβέρνηση ΔΗ.ΣΥ – Αναστασιάδη που περίτρανα απέδειξε πως η λύση για αυτούς δεν αποτελεί προτεραιότητα απλούστατα επειδή θα διαταράξει τις δυναμικές σχέσεις με την εξουσία που απολαμβάνουν τα τελευταία χρόνια.

Με δεδομένη λοιπόν την έλλειψη πολιτικής βούλησης και από τις 2 κοινότητες, βούληση όσο αφορά τη σωστή επίλυση του Κυπριακού με λύση Διζωνικής Δικοινοτικής Ομοσπονδίας, και ο πιο αισιόδοξος βλέπει το ποτήρι μόνο μισογεμάτο. Οι κοινωνικές και πολιτικές πραγματικότητες και οι συσχετισμοί δυνάμεων μέσα στους λαούς και τα κράτη, δεν είναι αποκλειστικά προϊόν προβλέψεων και τυχαιοτήτων. Τα αντικειμενικά δεδομένα αλλάζουν, όταν οι λαοί, καναλιάζουν τη βούληση τους, οργανωμένα, προς την κατεύθυνση που αυτοί το επιθυμούν.

Στα κατεχόμενα, υπάρχουν οι προοδευτικές δυνάμεις που αντιμάχονται την όλο και περισσότερη επιρροή της Τουρκίας στην κοινότητα τους. Ο τακτικός στραγγαλισμός βρήκε την απάντηση του, εκεί που γράφεται η ιστορία. Στους δρόμους. Μαζικά και διεκδικητικά. Με ιδιαίτερη παρουσία της νεολαίας. Στη δική μας πλευρά, υπάρχει μια σιωπηλή πλειοψηφία που θέλει λύση που να επανενώνει τον τόπο και τον λαό μας.

Ενόψει και της άτυπης πενταμερούς, οι 2 ηγέτες πρέπει να αφουγκραστούν την πλειοψηφία του λαού και να αναιρέσουν τις μέχρι τώρα αρνητικές συνέπειες της παρατεταμένης στασιμότητας στο Κυπριακό. Να ακούσουν τον λαό και να συνεχίσουν από εκεί που έμειναν στο Κρανς Μοντάνα. Η τελευταία λέξη, δεν ανήκει σε κανένα άλλο, πέραν από τους Κύπριους. Και η τελευταία λέξη πρέπει να είναι αυτή: «ειρήνη-barış»

>> Διαβάστε Επίσης

Σελ. 2
>> 8 μήνες μετά, που είναι η κρατική ευθύνη;

Σελ. 3
>> Στου Πρόδρομου την πόρτα, όσο θέλεις βρόντα!

Σελ. 4
>> Οι εξελίξεις στη Χιλή: Ο αγώνας που έφερε αποτελέσματα

8 μήνες μετά, που είναι η κρατική ευθύνη;

Φτάσαμε στους 8 μήνες από την εκδήλωση της πανδημίας και τα κρατικά νοσοκομεία συνεχίζουν να είναι ανέτοιμα να σταθούν απέναντι της. Η κυβέρνηση ακόμα κρύβεται από τις ευθύνες της και στηρίζει την πολιτική της στην ατομική ευθύνη του λαού. Το βάρος όμως της αποτυχίας της χώρας στο να αποτρέψει την πανδημία βαραίνει την κυβέρνηση Αναστασιάδη-ΔΗΣΥ. Οι νεοφιλελεύθερες πολιτικές λιτότητας της κυβέρνησης που άφησε την υγεία στον γύψο από το 2013, έπαιξαν τεράστιο ρόλο στην αδυναμία μας για μια σωστή πρόληψη και προετοιμασία κατά του COVID-19. Ακόμα και μετά την παρουσίαση της πανδημίας τα μέτρα που έλαβε η κυβέρνηση στον τομέα της υγείας ήταν μηδαμινά.

Σήμερα φτάσαμε στο δεύτερο κύμα της πανδημίας και τα νοσοκομεία μας νοσούν όπως νοσούσαν και προηγουμένως. Το ΑΚΕΛ από τον περασμένο Μάη κατέθεσε 18 εισηγήσεις για την προετοιμασία του κράτους και των νοσηλευτών. Μέτρα για την κάλυψη αναγκών σε προσωπικό, αναλώσιμα και εξοπλισμό. Για τη δημιουργία μονάδων εντατικής θεραπείας σε όλα τα νοσοκομεία και την αύξηση των κλινών στη μονάδες εντατικής. Μέτρα προφύλαξης των επαγγελματιών υγείας, για αξιοποίηση του ιδιωτικού τομέα, και πολλά άλλα.

Τίποτα δεν έγινε. Τι έγιναν τα 100εκ που είχε εξαγγείλει η κυβέρνηση πως θα επενδύονταν για την υγεία; Φάνηκε, μέσα από το πόσο απροετοίμαστους μας βρήκε το δεύτερο κύμα, πως η κυβέρνηση αρνείται ακόμα και τώρα να δράσει έξω από την πολιτική που μας έφερε εδώ. Η ευθύνη δεν είναι ούτε κατά το ήμισυ ατομική αλλά ολοκληρωτικά κρατική και κυβερνητική.

Στου Πρόδρομου την πόρτα, όσο θέλεις βρόντα!

Τι και αν η περσινή σχολική χρονιά χάθηκε ήδη λόγω επανειλημμένων λαθών μετά το ξέσπασμα της πανδημίας; Τι και αν άφησαν χιλιάδες μαθητές με κενά και ελλείψεις; Το Υπουργείο Παιδείας προχωρά ακάθεκτο και φέτος με μπροστάρη τον κύριο Πρόδρομο Προδρόμου λαμβάνοντας συνεχώς πρόχειρες αποφάσεις της τελευταίας στιγμής σε βάρος των μαθητών.

Δύο μήνες μετά την έναρξη της σχολικής χρονιάς ο πρόχειρος σχεδιασμός καλά κρατεί, αφού μετά την απόφαση του Υπουργικού για εφαρμογή της εξ αποστάσεως εκπαίδευσης στα Λύκεια και τις Τεχνικές Σχολές των Επαρχιών Πάφου – Λεμεσού, το Υπουργείο θυμήθηκε να αποστείλει την τελευταία στιγμή την έκθεση για την εκτίμηση αντικτύπου της τηλεκπαίδευσης στην Επίτροπο Προστασίας Δεδομένων, για να την εγκρίνει, με αποτέλεσμα οι εκπαιδευτικοί να μην γνωρίζουν ακόμη τι δικαιούνται να πράξουν και τι όχι. Επιπρόσθετα, τη δεδομένη στιγμή διεξάγονται εξ αποστάσεως μαθήματα χωρίς το Υπουργείο να έχει εξετάσει αν όλοι οι μαθητές έχουν πρόσβαση στο διαδίκτυο ή αν έχουν τον απαιτούμενο εξοπλισμό.

Την ίδια ώρα, ο Υπουργός Παιδείας μας ανακοινώνει πως θα καταπολεμήσει το φαινόμενο του κρύου στις μικρότερες τάξεις με «μαγικές» κουβέρτες, δεδομένου ότι οι αίθουσες πρέπει να αερίζονται για να αποφευχθεί η διάδοση του ιού, μάλλον με το σκεπτικό ότι οι μαθητές των μεγαλύτερων τάξεων δεν θα έχουν πρόβλημα αφού αυτοί «αντέχουν»!

Και σα να μην φθάνουν όλα αυτά, το Υπουργείο παράλληλα εμμένει στην διατήρηση των εξετάσεων ανά τετράμηνο. Δεν φτάνει η ανασφάλεια που έχει καταβάλει τους μαθητές λόγω αυτής της πρωτόγνωρης κατάστασης, δεν φτάνει η ανισότητα που δημιουργείται σε βάρος των μαθητών της Λεμεσού και της Πάφου, οι μαθητές Μέσης θα πρέπει να

έρθουν για ακόμη μια χρονιά αντιμέτωποι με αυτό τον θεσμό που το μόνο το οποίο πετυχαίνει είναι να ενισχύει την παραπαιδεία, το άγχος και τη βαθμοθηρία στα σχολεία. Ως ΕΔΟΝ ζητούμε από το Υπουργείο να αναστείλει τις εξετάσεις ανά τετράμηνο τουλάχιστον για τη φετινή χρονιά.

Οι εξελίξεις στη Χιλή: Ο αγώνας που έφερε αποτελέσματα

Η Δημοκρατία της Χιλής βρίσκεται στη Νότια Αμερική, με πληθυσμό περίπου τα 20 εκατομμύρια. Το 1810 ανακηρύσσεται ανεξάρτητη και οχτώ χρόνια αργότερα απελευθερώνεται πλήρως από την Ισπανική κυριαρχία. Το 1973, όταν η χώρα βρισκόταν σε οικονομική κρίση, ο στρατηγός Πινοσέτ με πραξικόπημα ανέτρεψε την κυβέρνηση του Σαλβαδόρ Αλιέντε και επέβαλε δικτατορία. Ταυτόχρονα ξεκίνησε ένα μπαράζ κρατικής τρομοκρατίας απέναντι σε όποιον προτάσσει αντίσταση στο καθεστώς. Κατά τα 17 χρόνια δικτατορίας του, συνελήφθησαν, βασανίστηκαν, εξορίστηκαν και δολοφονήθηκαν χιλιάδες Χιλιανοί. Το 1980 με μια μη δημοκρατική διαδικασία ''εκλέγεται'' πρόεδρος. Οχτώ χρόνια αργότερα μέσω δημοψηφίσματος, ο λαός της Χιλής καταψηφίζει την παραμονή του στην εξουσία αν και παρέμεινε μέχρι το 1990. Ωστόσο, το σύνταγμα που διέθετε η Χιλή μέχρι σήμερα, είναι αυτό που κληρονόμησε από την εποχή του δικτάτορα Πινοσέτ.

Τον Οκτώβρη του 2019, σχεδόν 30 χρόνια μετά την επαναφορά της δημοκρατίας στη χώρα, ο λαός της Χιλής κάτω από την πίεση των τεράστιων προβλημάτων που αντιμετωπίζει η χώρα και τη μαζική εξαθλίωση, βγαίνει σύσσωμος στους δρόμους απαιτώντας πολιτική αλλαγή, πιο ριζική από αυτή των εκλογών. Σε αυτή τη βάση, το βασικό αίτημα ήταν η αλλαγή του αντιδημοκρατικού συντάγματος της χώρας. Η φωνή του λαού μετουσιώθηκε στην πλατφόρμα "Κοινωνική Ενότητα", η οποία εκπροσωπεί πέραν των 200 οργανώσεων. Το κίνημα αυτό πέραν από το αίτημα της αλλαγής του συντάγματος πρόταξε και ζητήματα οικονομικής φύσης, αρνούμενο να δεχτεί τις νεοφιλελεύθερες πολιτικές που επιβάλλονταν. Αφορμή των διαδηλώσεων αποτέλεσε η αύξηση της τιμής του εισιτηρίου του μετρό. Το γεγονός αυτό είχε ως αποτέλεσμα η αστυνομία να χρησιμοποιεί πραγματικά πυρά κατά την διάρκεια των διαδηλώσεων μετρώντας έτσι δεκάδες νεκρούς και χιλιάδες τραυματίες.

Παρά τη βία και τις δυσκολίες, το Κ.Κ. Χιλής μαζί με τις άλλες οργανώσεις πρωτοστάτησαν στις κινητοποιήσεις, τις απεργίες και τις διαδηλώσεις και απαίτησαν βελτίωση της ζωής των λαϊκών στρωμάτων, ποιοτική -και δωρεάν- παιδεία και περίθαλψη. Επίσης βασικό αίτημα είναι το τέλος στην κρατική αστυνομική καταστολή. Έτσι, ένα χρόνο μετά την «έναρξη» των μαζικών κινητοποιήσεων, το κίνημα αυτό το οποίο κινήθηκε με άρτια στοχοπροσήλωση και αγκαλιάστηκε μαζικά από το λαό, κατάφερε να οδηγήσει τη χώρα σε ένα δημοψήφισμα με ερώτημα την κατάργηση ή όχι του τωρινού συντάγματος. Το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος το οποίο διεξήχθη στις 26/10/2020 ήταν ανάλογο τις μαζικότητας των κινητοποιήσεων των προηγούμενων μηνών. Πέραν του 78% των ψηφοφόρων απαίτησαν κατάργηση του συντάγματος και έναρξη της διαδικασίας για να αποκτήσει η χώρα καινούργιο. Το κείμενο του νέου Συντάγματος θα τεθεί σε νέο δημοψήφισμα το 2022.